



ת"פ 12030/02/20 - מדינת ישראל נגד אלסיה ליפר

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 12030-02-20 מדינת ישראל נ' ליפר

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד יורי קורנברג- לשכת תביעות פתח תקווה
נגד הנאשמת		אלסיה ליפר באמצעות ב"כ עו"ד דפנה רינסקי

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של ניסיון כניסה למגורים בהתאם לסעיף 406(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") + סעיף 25 לחוק. גניבה בידי מעביד, ממעבידו בהתאם לסעיף 391 לחוק (2 עבירות).
2. באישום הראשון מתואר, כי החל משנת 2014, ועד ליום 17.4.19 הועסקה הנאשמת על ידי המתלוננת 1 כעוזרת בית בעבודות ניקיון בביתה. עובר ליום 17.4.19, אז הופסקה עבודתה של הנאשמת לאחר שהתגלו מעשיה, במספר הזדמנויות, גנבה הנאשמת רכוש רב מביתה של המתלוננת 1 לרבות מגפיים, תיק עור, חולצה, סט מחבתות, תיק המשמש לנעליים, בושם, אוזניות אלחוטיות, תיק גב, 3 זוגות נעליים, 2 פאוץ'ים, צעיף, סל, שמיכה, טייץ טרמי, 2 זוגות גרביים טרמיות, מכנסי ג'ינס, 2 ז'קטים, בקבוק יין ו-3 עציצים בשווי כולל של למעלה מ-1000 ₪. הנאשמת החזירה את מרבית הרכוש למתלוננת. בהמשך, ביום 4.5.19 בשעה 09:15, או בסמוך לכך, הלכה הנאשמת לביתה של המתלוננת 1, ופתחה את דלת ביתה של המתלוננת 1 כשהיא אוחזת בשקית ניילון. או אז, פגשה הנאשמת בבית את מתלוננת 1 אשר שהתה באותו היום בביתה. הנאשמת נבהלה כאשר ראתה את המתלוננת 1 בביתה ויצאה מהבית.
3. באישום השני מתואר, כי במשך כשנתיים, בין השנים 2018-2019, הועסקה הנאשמת על ידי המתלוננת



2 כעוזרת בית בעבודות ניקיון בביתה. עובר ליום 8.4.19, במספר הזדמנויות אשר מועדן אינו ידוע למאשימה, גנבה הנאשמת רכוש רב מביתה של המתלוננת 2 לרבות בושם, אוזניות אלחוטיות, מגפיים, תיק עור, סוויטשרט, סט מחבתות, תיק גב, נעלי ספורט, טייץ טרמי וגרביים, וזאת בשווי כולל של למעלה מ-1000 ₪. כמו כן, גנבה הנאשמת מביתה של מתלוננת 2 מרשמים ריקים השייכים לבעלה של מתלוננת 2, פסיכיאטר במקצועו. בהמשך למתואר, לאחר שהמתלוננות עמתו את הנאשמת עם מעשיה, ביום 8.4.19 וביום 12.4.19 החזירה הנאשמת את הרכוש שגנבה.

4. הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים כלל את תיקון כתב האישום, הודאת הנאשמת, תוך הסכמה שיתקבל בעניינה תסקיר שירות מבחן. עמדת המאשימה לעונש בתיק זה היא הטלת מאסר בפועל.

5. בטרם שמיעת הטיעונים לעונש, הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בתיק מצורף - ת"פ 52253-10-21, בביצוע עבירה של גניבה בהתאם לסעיף 384 לחוק. בהתאם לעובדות כתב האישום, בתאריך 18.6.21 הגיעה הנאשמת לסניף "טיב טעם" בנתניה. נטלה הנאשמת מבלי לשלם שתי חבילות דובדבנים, שמונה דאודורנטים, שלושה בקבוקי ליקר, שני בקבוקי אייריש קרים, שתי אריזות מלח ושתי חבילות אורז בשווי כולל של 662 ₪, וזאת מבלי לשלם עבורם.

תסקיר שירות המבחן

6. בעניינה של הנאשמת הוגשו שלושה תסקירי שירות מבחן.

7. בתסקיר הראשון שהוגש מיום 8.6.21, מתאר שירות המבחן כי הנאשמת בת 45, גרושה, אם לשני ילדים ועובדת בניקיון בתים. זוהי מעורבות ראשונה ויחידה של הנאשמת בפלילים. מקבלת אחריות על ביצוע המעשים, מביעה בוושה וחרטה על ביצועם ואמפטיה כלפי המתלוננות. להערכת שירות המבחן, הטיפול אשר החלה, אותו סיימה לאחר 3 חודשים, לא אפשר לנאשמת התבוננות מעמיקה בקשייה, ולפיכך הוצע לה טיפול רגשי במסגרת שירות המבחן. מצבה הנפשי יציב, מתפקדת באופן תקין בפן התעסוקתי וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורה. במכלול השיקולים, מעריך שירות המבחן כי הסיכון בעניינה כיום פחת ועשוי לפחות אף יותר באם תשתלב בטיפול. נוכח שיתוף הפעולה, המוטיבציה והנכונות להשתלב בטיפול, רואה שירות המבחן חשיבות לאמץ את האפיק הטיפולי-שיקומי, ומשום כך המליץ על ענישה בדמות צו מבחן, צו של"צ ופיצוי למתלוננות.

8. בתסקיר השני שהוגש בעניינה מיום 12.12.21, ולאחר החלטת בית המשפט לעקוב אחר השתלבותה של הנאשמת בטיפול, מתאר שירות המבחן כי אינה מקבלת אחריות על העבירה של ניסיון הכניסה למגורים, וזה



בשונה מהעבר. בתקופת הדחייה הוגש כתב אישום נגד הנאשמת בגין ביצוע עבירת גניבה (התיק המצורף), וכעת עולה ספק באשר למידת ההרתעה של ההליך המשפטי הנוכחי, על התנהלותה. זאת ועוד, הנאשמת מתנגדת למעורבות שירות המבחן בטיפול בו משולבת, ובמכלול השיקולים הערכת שירות המבחן כי הסיכון בעניינה לא פחת. לאור המתואר, לא נוצר אמון בשירות המבחן כגורם מסייע, ועל כן לא נוצר פתח למעורבות. שירות המבחן חזר מהמלצתו הקודמת, וביקש לסיים את ההליך המשפטי הנוכחי ללא מעורבות נוספת.

9. בתסקיר השלישי שהוגש ביום 22.2.22, מתואר כי לאחר הדיון שהתקיים ביום 26.12.21, במהלכו ניתנה לנאשמת הזדמנות נוספת לשתף פעולה עם שירות המבחן, הנאשמת חשה בושה עמוקה על התנהלותה עוברת החוק, וכיום מבינה את החשיבות בחשיפת חלקיה הבעייתיים במסגרת הטיפול לצורך יצירת שינוי. בהתייחסותה לתיק המב"ד שנפתח, מסרה כי ברקע לכך החמרה במצבה הנפשי סביב קשיי הפרנסה בתקופת התפרצות נגיף הקורונה, אשר פגעו ביציבותה התעסוקתית. מקבלת אחריות מלאה לביצוע העבירות ומשתפת בתחושת הזעזוע ממעשיה והעדר שליטה על התנהלותה. במכלול השיקולים מעריך שירות המבחן כי הסיכון בעניינה כיום פחת וכי עשוי לפחות אף יותר באם תתמיד בטיפול. הנאשמת עברה תהליך משמעותי במסגרתו הצליחה לבסס אמון בגורמי טיפול כגורם מסייע. שירות המבחן מעריך כי בשלה העת לבוא בהמלצה שיקומית בעניינה, וחוזר על המלצתו הראשונית, להטלת צו מבחן למשך שנה. שירות המבחן סבור כי ענישה של מאסר בפועל עלולה לפגוע בהתקדמותה בטיפול, ולהביא לרגרסיה במצבה הרגשי/תפקודי וענישה בדרך של עבודות שירות, לא תאפשר לה לפרנס את ילדיה כאם חד הורית. כענישה קונקרטית הומלץ על הטלת צו של"צ והטלת פיצוי למתלוננות.

טיעוני הצדדים

10. ב"כ המאשימה, עו"ד יורי קורנברג, הצביע על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת שהם שמירה על קניינו של אדם, שמירה על תחושת הביטחון האישית, ומעילה באמון מעסיקה. הפנה לפסיקה ועתר למתחם ענישה שנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש הפנה לאמור בתסקירי שירות המבחן, וסבור כי ענישה סלחנית עלולה להגביר סיכון להישנות עבירות נוספות. הנאשמת לא ניצלה את ההזדמנות שניתנה לצורך קשר הדוק עם גורמי השיקום, וחוזרת לשתף עמם פעולה רק כאשר חשה מורא מהדין. מבקש להטיל על הנאשמת ענישה של ממש, וזו מבלי להתעלם מנסיבותיה האישיות. עותר למקם את הנאשמת בתחתית המתחם, ולהשית עליה 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי למתלוננות.



11. ב"כ הנאשמת, עו"ד דפנה רינסקי, טענה כי בן זוגה של הנאשמת נטש אותה בפתאומיות, טרם ביצוע העבירות, היא המפרנסת היחידה של ילדיה וזאת ללא סיוע במזונות מצד האב. הנאשמת לוקחת אחריות מלאה על מעשיה, מביעה אמפטיה כלפי המתלוננות, מבינה את הפסול במעשים ועורכת מאמצים לתפקד באופן תקין. מבקשת להתחשב, בהתאם לתיקון 113 לחוק, בטיפול הארוך והמעמיק שעברה הנאשמת. טענה בניגוד לב"כ המאשימה כי ההתרשמות היא שהנאשמת נעזרת בגורמי הטיפול. היא הפנתה לכך שהפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה מתייחסת לעבירת התפרצות למגורים. עוד טענה כי חומרת העבירות אינן ברף הגבוה והנאשמת החזירה את הרכוש הגנוב. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טענה כי הפגיעה של העונש במשפחתה משמעותית בתיק זה, והגישה פסיקה אשר תומכת בטיעוניה.

12. הנאשמת בדברה האחרון טענה כי השיבה את כל הרכוש הגנוב. לוקחת אחריות על מעשיה. מבקשת שיוטל עליה עונש שלא יפגע ביכולתה לפרנס, למען ילדיה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

13. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות שבוצעו על ידי הנאשמת, הם שמירה על רכוש הזולת, כך גם שמירה על תחושת הביטחון של אדם בתוך כתלי ביתו. כאשר עסקינן בעבירה של גניבה בידי עובד ממעבידו ובעיקר כאשר מדובר בעובד המועסק בתוך ביתו של המעסיק, הרי שהפגיעה חמורה יותר, מאחר והיא מהווה מעילה באמון המעסיק המאפשר לעובדו להסתובב בתוך ביתו ולהיות נגיש לרכושו הפרטי ביותר.

14. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, שקלתי את הנזק שנגרם למתלוננים השונים, ואת חלקה הבלעדי של הנאשמת בביצוע העבירה. מן הצד השני שקלתי את הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה, המדובר בנאשמת המצויה בנסיבות חיים קשות ביותר, כפי שפורטו לעיל ויידונו להלן, וכפי שניתן ללמוד מכתבי האישום ומבלי להקל ראש בנזק, הרכוש שנגנב על ידה היה חפצים הנדרשים לשימוש חיי היום יום ולא כסף או תכשיטים יקרי ערך.

15. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, לא אוכל לקבל את עמדת המאשימה ואת הפסיקה אליה הפנתה. אין מדובר בעבירה של התפרצות למגורים, אלא בניסיון כניסה לדירה, שהתמצה בפתיחת דלת ביתה של המתלוננת. גם בנסיבות שכאלו אין להקל ראש, אולם לא ניתן להשוותם לאירוע של פריצה לדירה וגניבה מתוכה. גם באשר לעבירה של גניבה ממעביד, הרי שמדיניות הענישה מושפעת באופן ממשי מערך הרכוש



שנגנב וממהותו. בכתב אישום זה אין מדובר ברכוש בעל ערך רב וכאמור מהות הרכוש הינו חפצים הנדרשים לחיים השוטפים ולא רכוש יקר ערך שנגנב על מנת למכרו. לא ניתן אף להתעלם מכך שמרבית הרכוש, ולדבריה של הנאשמת אף כולו, הוחזר למתלוננות.

16. הרקע לכלל העבירות שביצעה הנאשמת זהה ואופיין דומה ועל כן אקבע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים.

17. לנוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש

18. בכלל הנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה, שקלתי היעדר עבר פלילי של הנאשמת, הודאה ונטילת אחריות למעשיה שהתבטאה אף בהחזרת הרכוש שנגנב. חיסכון בזמן שיפוטי ובצורך בהעדת עדים. עוד שקלתי את הפגיעה שתיגרם למשפחתה של הנאשמת, באם תוענש בדרך של מאסר בפועל, בין אם מאחורי סורג ובריוח ובין אם בדרך של עבודות שירות. הנאשמת נמצאת בארץ לבדה בלא כל מקור תמיכה משפחתי או אחר. בן זוגה עזב אותה לפתע, כחמישה חודשים טרם החלה לבצע את העבירות והיא נותרה לבדה לפרנס שני ילדים קטינים בלא כל סיוע חיצוני. עד עתה, למרות שחלפו שלש שנים, אינה יודעת היכן בן זוגה ואין לה כל קשר עמו.

19. הנאשמת תיארה בפני שירות המבחן כי מעשיה נעשו ברקע למצבה הנפשי בעקבות עזיבתו הפתאומית של בן זוגה ובכך שכאשר הבינה זאת פנתה מיוזמתה למרכז לבריאות הנפש ואכן אובחנה כלוקה באפיזודה דיכאונית. היא החלה ליטול טיפול תרופתי והשתלבה בטיפול פסיכולוגי. שירות המבחן המליץ כבר בתסקירו הראשון מחודש יוני 2021, כי יוטל על הנאשמת צו מבחן לצד צו של"צ. סברתי כי באותו שלב, לא היה די על מנת לסטות ממתחם הענישה, על סמך ההליך הטיפולי אותו עברה ולכן קבעתי כי ההליך הטיפולי יימשך תחת מעקב בית המשפט בטרם ייגזר דינה. בתסקיר נוסף שהתקבל בחודש דצמבר 2021, דווח כי לנוכח העובדה שהנאשמת מטופלת במקביל באופן פרטי ובשירות המבחן, ביקש שירות המבחן כי תינתן לו גישה לטיפול הפרטי, אולם הנאשמת סירבה מאחר ולא שיתפה את המטפלת הפרטית בעבירות בהן הואשמה, כמו כן נפתח לנאשמת תיק נוסף ולכן שירות המבחן ביקש שלא להמשיך את מעורבותו בטיפול בנאשמת. בדיון בבית המשפט הבהירה הנאשמת כי הדבר נבע מחוסר הבנתה את ההליכים ולכן הופנתה שוב לשירות המבחן. בתסקיר שהתקבל בחודש מרץ 2022, דיווח שירות המבחן כי הנאשמת הביעה צער על התנהלותה וחשדנותה כלפי שירות המבחן, קיבלה אחריות מלאה למעשיה ושיתפה בתחושת הזעזוע ממעשיה והיעדר



שליטה על התנהלותה. היא אף החליטה שלא להמשיך ולעבוד בניקיון בתים פרטיים על מנת לא להגיע לידי מכשול. דווח על כך שבטיפול הפרטי בו השתלבה הנאשמת היא מגיעה באופן סדיר לפגישות ואלו משמעותיות עבורה. דווח על התקדמות משמעותית בטיפול, כך גם בטיפול במרכז לבריאות הנפש. שירות המבחן מצביע על כך שהנאשמת עברה לאורך זמן ממושך, תהליך משמעותי וכי הסיכון ממנה פחת ועתיד לפחות עוד באם תמשיך את ההליך הטיפולי. הודגש כי ענישתה של הנאשמת, אף בדרך של עבודות שירות, לא תאפשר לה להמשיך ולפרנס את ילדיה כאם חד הורית. ברי כי בכך אף ייפגע ההליך השיקומי בו היא מצויה.

20. לנוכח המפורט לעיל, הגעתי למסקנה כי נסיבות אלו הולמות את תנאיו של סעיף 40 ד' (א) לחוק, ומצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, תוך קביעת עונשה של הנאשמת לפי שיקולי שיקומה. זאת לאחר שמצאתי כי הנאשמת עברה הליך שיקומי משמעותי ועתידה להמשיך בהליך זה תחת צו המבחן שיוטל עליה. ענישתה בדרך של מאסר בפועל, בין אם מאחורי סורג וברח ובין אם בעבודות שירות, עלולה לפגוע הן ביכולתה לפרנס את משפחתה והן בהליך השיקומי בו היא מצויה.

21. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום והתנאי הוא כי לא תעבור על עבירת רכוש.
- ב. צו מבחן למשך שנה מהיום.
- ג. צו של"צ בהיקף של 200 שעות בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן.
- ד. פיצוי לכל אחת מהמתלוננות בת"פ 12030-02-20, בהתאם לפרטים שיימסרו למזכירות בית המשפט באמצעות ב"כ המאשימה, בסך ₪ 750. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום מהיום.

מובהר לנאשמת כי באם לא תעמוד בתנאי צו המבחן וצו השל"צ ניתן יהיה לחזור ולגזור את דינה מחדש.

ניתן היום, י"ג ניסן תשפ"ב, 14 אפריל 2022, במעמד הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד מיכל אפלבאום. הנאשמת וב"כ עו"ד דפנה רינסקי.